

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

multò post festum sancti Martini Imperator colloquium cum principibus habuit Bambergæ: illis scilicet, qui huic conuentui non aderant: ubi cunctis in sua vota concordantibus, multis, quæ tam ad regni quàm sacerdotij congruebant honorem, more Maiorum compositis, oratores proprios cum Romanis destinavit: & utrosque, nuntia simul & munera ferentes honorifica, domino Calisto papæ consanguineo, iam sibi coniunctissimo direxit: Deinde proximum Christi Natalem, qui fuit incipiente vicesimo tertio post centum ac mille annos, Traiecti celebrant: ubi orta primum simultate ex iurgio inter milites Imperatoris & ministeriales episcopi, pòst peruentum est ad arma. Milites ex sua consuetudine superbi agebant, ministeriales autem superati multitidine, ciues ad arma vocant, latius serpit indignatio. Imperatorij prodicionem & coniurationem in Cesarem factam proclamant: Ciues libertati suæ aderant, cum se in seruitutem adduci arbitrarentur. Ità passim crescente malo multi caduntur, maior pars ex oppidanis: alij capiuntur, & in vincula coniecti, pœnas luunt temeritatis, cum magna pars, quid ageretur, ut in talibus fieri solet, ignoraret. Captus & ipse episcopus in ferrum ponitur, nec inde relaxatur, nisi magnis archiepiscopi Colonienfis precibus, & immensa insuper æris summa persoluit, quod aut conspirationis conscius, aut non comprimenda reus diceretur.

CAPVT XLIIII.

Emersit deinde rebellio in sequentem annum, inter Imperatorem & Hollandiæ dominam, quæ Lotbarij ducis Saxonie soror erat. Interim per Germaniam latrocinia nimis multa, præsertim per Saxoniam, creuerunt. Stipendiarij qui publicis hactenus malis passim erant,

erant, redditapace, vitæ consuetudinem non mutabant: quod didicerant in bello, pace dediscere difficile fuit: æquè sumptibus faciendis insistere, crapulis indulgere volebant: & cum aut hostilis præda, aut induciæ stipendium nullum esset, ex proximis accepere quæ volebant. Imperator autem in sequenti anno duxit in Hollandiam: Contumacem foeminam imperata facere, & regnum agnoscere, compellebat. Magna erat ea Imperatoris expeditio, nec minimo labore constabat: sed illum habebat exitum, quæ diximus, vt parentem fecerit ex contumace. Deinde in superiora regni contendens, & Wormatiæ cum optimatibus colloquium habuit, aduersus Lotharium Saxoniam ducem, qui propter germanam sororem, quam Imperator ad iuga compulisset, se commouisse videbatur. Mordebat eum vetus in Saxoniam odium, quod eam prouinciam semper compertum sit sibi aduersantem, quotiès ipse Italiã impugnaret. Otto interim Bambergensis episcopus, vir per omnia religiosus, cum instruendis monasterijs, alendis pauperibus, & alijs pietatis operibus instaret, annotatus est minus esse frequens in conuentibus Imperij, quod à maleuolis non rectè acceptum, etiam Imperatori suggereretur: quæ in vsus alios impediret, magis Imperij deferri honori, à quo illi cuncta prouenissent: Hæc passim musitant, & auribus Augusti ingerunt: Sed tanta fuit pontificis grauitas, vt omnia obloquia præsens ipse discuteret, nemine garriente dum adesset. Rebus autem Imperij solerter constitutis, adiit regem pontifex, insinuans se literis Polonorum ducis Boleslai euocatum, animo perpendere in sanctam expeditionem, pro Christi honore in Pomeranos gentem & wandalorum: quam nupèr dux gladio sibi subactam, ad iuga Christi coëgisset: sed deesse prædicatores, qui per authori-

Aa

thori-

ritatem verbum vite nouitijs ad fidem Christi gentibus predicarent, bona sibi Imperatoris venia abesse liceat ecclesiae: nam summi pontificis gratia Calixti dudum sibi permissam predicandi in gentibus licentiam. Non erat in omni curia Imperatoris, qui sancto pontificis voto auderet refragari, ne rex ipse quidem: sed cunctis sanctum eius propositum laudantibus, erant, qui prospera illi imprecarentur eunti ad gentem incredulam, magno sui sanguinis periculo: Soli Bambergenses sui patris absentiam lamentari, se pastore destitutos lupis exponi, extrema pati malle, quam eo se pontifice destitui. Sed non erat, qui se diuinæ voluntati ausit obicere. Et illo in Pomeranos proficiscente, rex in Saxones, ut sermo loquebatur, se apparabat.

CAPVT XLV.

Coeperat iam inter reges Angliæ & Franciæ hoc diuturnum de Normandia bellum: cui se Imperator pro socero Angliæ rege immiscere constituens, verbum emisit de expeditione in Saxones, re autem veram Ludouicum Franciæ regem. Mouit ergo in Gallias Henricus, & ad Rhemos confederat, cum iam Ludouicus Franciæ rex, ne hostiles exercitus iungerentur, Imperatorem omnibus copijs constituit adoriri, lenius ducens, vni quam duobus occurrere. Totius igitur regni viribus coactis Imperatori sit obuius. Ille autem ubi tantis Francorum copijs imparem se vidit, paulatim retrò pedem tulit: nec carebat res idoneo colore, quod properanter in Wormatienses ducere constituisset, qui pontificem eiecissent à Cesare institutum, suumque, quem volebant, reposuissent: in quos presenti ducens expeditione, urbem obsidione cinxit, Rhenumque, supra & infra communiauit, ne quid importaretur. Crebra sub mœnibus pugnæ mul-